

ارزیابی ارقام بومی انگور (*Vitis vinifera*) استان قزوین به منظور دستیابی به ارقام متحمل به تنفس

خشکی

ولی الله رسولی^۱

چکیده:

خسارت ناشی از گرما و کمبود آب، بر محصولات زراعی و باعثی از جمله انگور بر کسی پوشیده نیست. لذا شناسایی، انتخاب و استفاده از ارقام انگور متحمل به تنفس خشکی از موارد بسیار مهم در برنامه‌های بهنژادی انگور می‌باشد. به منظور گزینش ارقام دارای صفات مورفولوژیک سازگار به تنفس خشکی، این تحقیق در سال ۱۳۸۱ در بین ارقام بومی انگور استان قزوین شروع شده و به مدت ۵ سال ادامه داشت. آزمایش در دو مرحله انجام شد که مرحله اول انتخاب بصورت غیر مستقیم و غربال ارقام متحمل به تنفس خشکی بر اساس صفات مورفولوژیک بود. یعنی اینکه کلیه ارقام موجود از نظر صفات سازگار با تنفس خشکی مورد بررسی قرار گرفته و ارقام دارای صفات سازگار به تنفس خشکی گزینش شدند. بدین منظور آزمایشی در قالب بلوكهای کامل تصادفی با ۴ تکرار طراحی و به مرحله اجرا در آمد، که ارقامی چون بیدانه سفید، بیدانه قرمز، میش‌پستان، شاهانی سیاه، چفته، گوهري، يزندابي، شاهانی پيکاني، ياقوتني، احمدی، سياه انگور، ملايي سفید، ملايي قرمز، فخری، شاهرودي، صاحبی، مثقالی، شصت عروس، طلائي، عسگري و شلانگور مورد مطالعه قرار گرفتند و صفاتی چون ظرفیت نسبی آب برگ، ضخامت برگ، متوسط سطح برگ، کرکدار بودن برگ و زمان رسیدن میوه در آنها تعیین گردید. داده‌های بدست آمده مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و بر اساس نتایج آن، ارقام چفته، سياه انگور و ملايي از نظر مورفولوژيکی متحمل به تنفس خشکی شناخته شدند. سپس مرحله دوم آزمایش شروع شد که از ارقام انتخاب شده در مرحله اول قلمه تهیه شده که این قلمه‌ها پس از کشت و ریشه دار شدن، در زمین اصلی بر اساس نقشه طرح بلوكهای کامل تصادفی با ۴ تکرار و ۳ بوته از هر رقم در یک واحد آزمایشی کشت شدند. در سال ۸۵ تیمار تنفس خشکی در چهار مرحله (آبیاری تا آخر اردیبهشت، آخر خرداد، آخر تیر و آخر مرداد) اعمال گردید. نتایج نشان داد که رقم چفته نسبت به سایر ارقام و ارقام مورد مطالعه در استان قزوین از تحمل بالاتری نسبت به تنفس خشکی برخوردار است.

واژه‌های کلیدی: ارقام انگور، تنفس خشکی، انتخاب غیرمستقیم، شاخص حساسیت، گزینش مورفولوژیک

^۱- عضو هیأت علمی و مریب پایه ۵ - مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی قزوین

برگ، وزن و مقدار قند حبه‌ها نشان داد که ۷۳٪ شاخه‌ها و برگها در مراحل اولیه رشد تشکیل می‌شوند. میزان قند حبه‌ها کاهش یافته و اندازه حبه‌ها کوچکتر گردید. این نتیجه در آزمایش‌های تأثیر تنش‌های خشکی بر فشار اسمزی ارقام هسلینگو سیلوانر نیز بدست آمد (دیورینگ، ۱۹۸۴).

ریکسی یر و همکاران (۱۹۸۹) واکنش به دمای کانوپی در ارقام مختلف انگور را در شرایط بدون تنش رطوبتی و با تنش رطوبتی بررسی کردند. دمای کانوپی بوسیله دماسنجد مادون قرمز اندازه‌گیری شد. نتایج حاصله نشان داد که بین شرایط تنش خشکی و عدم تنش از نظر دمای تاج اختلاف معنی‌دار وجود داشت ولی ارقام از نظر دمای تاج اختلاف معنی‌داری مشاهده نگردید.

نوری (۱۹۸۹) مشاهده نمود که در بعضی از شرایط تنش خشکی، میزان نسبی فتوستتر، وزن مخصوص برگها، مساحت برگ و توده ماده خشک آن کاهش می‌یابد که ارقام ترامینر، پینوت و مولدورا بسیار مقاوم به تنش خشکی بوده در حالیکه رقم موسکات گامبریسکی خیلی حساس به تنش خشکی بود.

بارابال (۱۹۹۰) از روش واکنش الکترونیکی برگ در آزمایش‌های تنش خشکی استفاده نمود. واکنش برگ را قبل و بعد از تنش خشکی اندازه گیری نمود که رقم کیشمیش مقاوم به خشکی بوده و میزان واکنش الکترونیکی آن از ۷۱/۹٪ (در شرایط عدم تنش) به ۳۰٪ (در شرایط تنش) کاهش یافت. در حالیکه در رقم آلیاتیکو که حساس به خشکی بود

مقدمه:

بخش عمده‌ای از غذای دنیا توسط محصولاتی تأمین می‌گردد که در مناطق مورد کشت آنها، بارندگی محدودی در فصل رویش وجود داشته و یا اینکه محصولات کشت شده از رطوبت ذخیره در خاک استفاده می‌کنند. بنابراین جای شکفتی نیست که اصلاح گیاه برای این قبیل مناطق طی سالیان سال به عنوان یک هدف پیگیری شود. بنابراین در گیاهان زراعی و باغی، مخصوصاً انگور که دچار شرایط نامطلوب تنش‌های آبی می‌شوند، مقاومت به خشکی به منظور جلوگیری از کاهش عملکرد بسیار مهم خواهد بود. لذا شناسایی، انتخاب و استفاده از ارقام انگور متحمل در برابر تنش‌های خشکی از موارد بسیار مهم و ضروری در برنامه‌های بهنژادی انگور خواهد بود. زیل و همکاران (۱۹۸۱) طی تحقیقی انگور رقم چنین را تحت تیمارهای مختلف آبیاری قرار داده و گزارش نمودند که، حداکثر ریشه دهی در منطقه ۳۰۰ الی ۴۰۰ میلیمتری عمق خاک بوده و ۹۰٪ تراکم ریشه در عمقی کمتر از ۹۰۰ میلیمتری خاک وجود داشت. حداکثر نیاز آبی در مرحله گله‌ی و رشد حبه‌ها بود.

مری‌آکس و روتمن (۱۹۸۱) رقم انگور گریناچی را توسط ۲۰۰ لیتر آب، آبیاری نمود و طی ۶ مرحله از مراحل مختلف رشد، مورد تنش خشکی قرار داد. تجزیه داده‌های حاصل از اندازه‌گیری تعداد

سرعت جریان شیره پرورده در گروه دوم اهمیت قرار گرفتند. صفات رویشی در گروه سوم قرار گرفته و از اهمیت کمتری برخوردار بودند. لبانی و همکاران (۲۰۰۶) اندام‌زایی بازوی‌های اصلی دو کولتیوار انگور را همراه با استرس خشکی در شرایط گلخانه و مزرعه در شمال فرانسه مورد بررسی قرار دادند. آنها ارتباط کمی برای تمام مراحل رشد را با رطوبت خاک پیدا نمودند. بین دو رقم در هیچ‌کدام از صفات فوق اختلاف معنی دار مشاهده نشد. تعداد برگ در شاخه بسیار حساس به کاهش آب خاک بوده به طوری که نسبت ظهور برگ‌های جدید به رشد شاخه به سرعت کاهش می‌یابد. این واکنش با میزان کربن قابل استفاده، فعالیت فتوستزی و میزان قند قابل حل در برگ‌های جوان فاقد همبستگی بود. همچنین کاهش شدید سطح برگ در هنگام استرس خشکی در هردو رقم مشاهده شد که به عنوان فاکتور تحمل به تنش خشکی به حساب می‌آید.

اهداف این آزمایش عبارتند از: بررسی مقدماتی وضعیت مقاومت ارقام بومی انگور استان قزوین به تنش خشکی، انتخاب غیر مستقیم بر اساس صفات مورفو‌لوزیک ارقام انگور به منظور تعیین میزان تحمل به تنش خشکی و تعیین متحمل‌ترین رقم یا ارقام انگور در برابر تنش خشکی تحت شرایط تنش.

مواد و روشها:

این تحقیق در بهار ۱۳۸۱ با بررسی ارقام بومی انگور استان قزوین شروع شده و به مدت ۵ سال ادامه داشت. آزمایش در دو مرحله انجام شد:

واکنش الکتریکی آن در شرایط عدم تنفس خشکی از ۸۷/۱ به ۹/۹٪ در شرایط تنفس کاهش یافت.

پاتاکاس و همکاران (۱۹۹۷) میزان آب، پتانسیل اسمزی و تورژسانس برگ‌های رقم ردیتیس را به روش سیکرومتریک اندازه‌گیری و گزارش کردند که در طول تنفس خشکی میزان آب سیمپلاستیک در برگ‌های جوان به ۷۸٪ و در برگ‌های پیر به ۶۲٪ کاهش یافت.

اشکولتز و همکاران (۱۹۸۸) از میزان رشد میانگر، برگ و پیچک انگور رقم کشممشی در هنگام استرس خشکی به عنوان شاخصی جهت انتخاب ارقام انگور متحمل خشکی استفاده نمودند. آنها مشاهده نمودند که رشد میانگرهای برگ و پیچک در هنگام ایجاد استرس، ناهمانگ شده و حتی متوقف می‌شود. پانی (۲۰۰۰) حساسیت خوش‌های انگور به کمبود آب در مراحل مختلف رشد حبه‌ها به منظور تهیه راهنمای مدیریت مصرف آب مورد بررسی قرار داد. او از ارتباط هیدرولیکی بین شاخه‌ها و حبه‌های سبز بدین منظور استفاده کرد، مشاهده نمود که در هنگام ایجاد استرس خشکی، آب خوش‌های از طریق آوند آبکش به داخل ساقه‌ها بر می‌گردد. در این میان حبه‌های سبز حساس‌تر از حبه‌های رسیده بوده که به نوبه خود باعث کاهش عملکرد و نامرغوب شدن محصول می‌شود.

پلگرینو و همکاران (۲۰۰۵) صفات مرتبط با مقاومت به خشکی در انگور را مورد بررسی قرار دادند. آنها بعد از مطالعه، این صفات را به سه گروه تقسیم بندی نمودند. گروه اول صفاتی مانند پتانسیل آب برگ و هدایت روزنی‌های از اهمیت بالاتری برخوردار بودند. گروه دوم صفاتی مانند دمای کانوپی، بازتابش نور برگ، میزان کلروفیل برگ، قطر تن و

قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی بصورت آزمایش فاکتوریل کشت گردیدند. استقرار کامل نهال‌ها در زمین اصلی دو سال به طول انجامید. هر کرت آزمایشی شامل سه بوته بوده، که از بوته‌های کناری بعنوان اثر حاشیه یادداشت برداری انجام نشد. سال پنجم تیمارهای تنش خشکی اعمال گردید. فاکتور اول شامل ارقام متحمل به تنش خشکی حاصل از آزمایش مرحله اول و فاکتور دوم شامل تیمارهای تنش خشکی در چهار مرحله (آبیاری تا آخر اردیبهشت، آخر خرداد، آخر تیر و آخر مرداد) بود. قطع آبیاری در آخر مرداد عرف محل بوده و در این تحقیق به عنوان شاهد آزمایش در نظر گرفته شد. آبیاری هر ۱۵ روز یک بار انجام پذیرفت و برای هر بوته ۸۰ لیتر آب در هر مرحله آبیاری در نظر گرفته شد که بواسیله کنتور اعمال گردید. پس از اتمام فصل رشد، ماده خشک تولید شده توسط هر رقم اندازه-گیری شد که ابتدا کلیه بوته‌ها کاملاً از ریشه خارج نموده پس از خشک کردن در دستگاه اتوکلاو به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۵۶ درجه سانتی گراد، توزین گردیدند. جهت محاسبه شاخص حساسیت از فرمولهای زیر استفاده شد (عبدمیشانی، ۱۳۷۶)، و در نهایت متحمل ترین رقم به تنش خشکی معرفی شد.

$$S = \frac{1 - \frac{Y}{Y_p}}{D} \quad D = 1 - \frac{X}{X_p}$$

که در آن:

- Y: عملکرد هر رقم تحت شرایط تنش خشکی
- Y_p: عملکرد هر رقم تحت شرایط بدون تنش خشکی
- D: شدت تنش خشکی
- X: میانگین عملکرد همه ارقام تحت شرایط تنش خشکی

الف) مرحله اول آزمایش:

از این مرحله، انتخاب بصورت غیر مستقیم و غربال ارقام متحمل به تنش خشکی بر اساس صفات مورفوЛОژیک صورت گرفت. ابتدا کلیه ژنوتیپهای انگور موجود در استان قزوین از نظر صفات سازگار با تنش خشکی مورد بررسی قرار گرفته و ارقام دارای صفات سازگار به تنش خشکی گزینش شدند (عبدمیشانی، ۱۳۷۶). بدین منظور آزمایشی در قالب بلوکهای کامل تصادفی با ۴ تکرار طراحی و به مرحله اجرا در آمد، که از هر رقم ۸ بوته انتخاب و صفاتی چون زمان رسیدن محصول، ضخامت برگ (که به وسیله میکرومتر با دقت یک صدم میلیمتر با استفاده از میکروسکوپ اندازه گیری شد)، محتوی نسبی آب برگ (وزن خشک-وزن اشیاع/وزن خشک-وزن تر)، متوسط سطح برگ (به وسیله دستگاه سطح سنج برگ^۱) و کرکدار بودن آن اندازه گیری شده و در تجزیه واریانس وارد گردید. فاکتور رقم، ارقام بومی استان بوده که هر دو بوته به عنوان یک کرت در نظر گرفته شد. پس از تجزیه واریانس و کلاستر (به روش مربع فاصله اقلیدوسی)، میانگین ارقام از نظر صفات فوق توسط روش دانکن و در سطح ۱٪ و ۵٪ و با استفاده از نرم افزار SPSS مورد ارزیابی قرار گرفته و ارقام برتر از نظر تحمل به تنش خشکی (به طور مرفولوژیک) انتخاب شدند.

ب) مرحله دوم آزمایش:

از ارقام انتخاب شده در مرحله اول، قلمه تهیه نموده جهت ریشه‌دار شدن، به مدت یک سال در خزانه پرورش داده شدند سپس در زمین اصلی در

^۱Leaf area meter^۱

بر اساس تجزیه واریانس صفت ظرفیت نسبی آب برگ، تنوع شدیدی بین ارقام انگور استان قزوین از نظر این صفت دیده می‌شود که این تنوع در سطح ۱٪ معنی دار شد (جدول ۱). در مقایسه میانگین‌های ظرفیت نسبی آب برگ ارقام، ۸ گروه به دست آمد که ارقام چفته، سیاه انگور، ملایی، یاقوتی و شصت عروس در کلاس A قرار گرفته و برتر از بقیه بودند (جدول ۲).

X_P: میانگین عملکرد همه ارقام تحت شرایط بدون

تنش خشکی

S: شاخص حساسیت

نتایج و بحث :

(الف) مرحله اول آزمایش (غربال اولیه ارقام)

جدول ۱- مقادیر میانگین مربیعات تجزیه واریانس صفات مورد بررسی ارقام بومی انگور استان قزوین.

منبع تغییر	درجه آزادی	ظرفیت نسبی آب برگ	متوسط سطح برگ	ضخامت کوتیکول برگ
تکرار	۳	.۰/۰۴۸ ns.	.۴۰۲/۳۲۷ ns.	.۰/۰۱۰۵ ns.
رقم	۲۲	**.۰/۱۷۳	**.۵۳۶۰/.۵۳۱	*.۰/۰۲۶۷۹
خطا	۶۶	.۰/۰۲۴	.۴۱۵/.۷۱۸	.۰/۰۱۴۴۷

ns بدون اختلاف معنی دار، **معنی دار در سطح یک درصد و ×معنی دار در سطح ۵٪

جدول ۲- مقایسه میانگین صفات مورد بررسی ارقام بومی انگور استان قزوین

رقم	ظرفیت نسبی آب برگ	متوسط سطح برگ (cm ²)	ضخامت کوتیکول (صدم میلی متر)
طلایی	defg/.۳۹	.۸۷۵/.۶۴۵	cd/.۱۹۷۵
ملایی ۱	ab/.۶۹	.ab۸۵	abcd/.۲۵۲۵
شهرودی	bcde/.۶۴	.ab۸۶/.۲۵	abcd/.۲۴۷۵
پزندایی	gh/.۱۲	.ab۷۷/.۲۷۵	cd/.۲
شاهانی ۳	fgh/.۱۷	.ab۹۲/.۲۱	abcd/.۲۱۷۵
سیاهانگور	a/.۷۱	.ab۹۷/.۲۵	abcd/.۲۵۲۵
شصت عروس	abcd/.۶۱	.abc۱۰۰/.۱۹	Bcd/.۲۱
چفته	a/.۸۱	.abc۱۰۰/.۲۵	a/.۲۸۲۵
صاحبی	Efgh/.۲۶	.abc۱۰۰/.۴۴	abcd/.۲۵۲۵
میشپستان	Fgh/.۱۶	.abc۱۰۲/.۲۸	cd/.۲
ملایی ۲	ab/.۶۶	.abc۱۰۲/.۸۹	ab/.۲۶۷۵
یاقوتی	abc/.۶۴	.bcd۱۱۱/.۹۴	d/.۲۶۷۵
شل انگور	efgh/.۲۷	.bcde۱۱۶/.۶۴	abcd/.۲۵۲۵
عسگری	efgh/.۲۱	.cdef۱۳۲/.۲۵	abcd/.۲۴۲۵
شاهانی پیکانی	efgh/.۲	.def۱۴۱/.۱	abcd/.۲۱۷۵
کره لوبی ۲	efgh/.۲۷۵	.ef۱۴۶/.۸	abcd/.۲۵۲۵

abcd ^{۰/۲۲}	fg ^{۱۵۰/۳۷}	h ^{۰/۱}	بیدانه ۱
abcd ^{۰/۲۲۵}	fg ^{۱۵۱/۲۵}	efgh ^{۰/۲۹}	فخری
abc ^{۰/۲۵۲۷}	fg ^{۱۵۹/۴۸}	efgh ^{۰/۳۴}	کره‌لویی ۱
abcd ^{۰/۲۲۵}	fg ^{۱۶۴/۵}	efgh ^{۰/۲۳}	بیدانه ۲
bcd ^{۰/۲۱}	gh ^{۱۸۱/۴۸}	cde ^{۰/۴۲}	احمدی
bcd ^{۰/۲۱۲۵}	hi ^{۲۰۲/۲۵}	efgh ^{۰/۴۳}	متقالی
abcd ^{۰/۲۲۵}	h ^{۲۲۱/۶۳}	efgh ^{۰/۳۵}	گوهری

در هر ستون میانگین‌های دارای حروف مشترک در سطح یک درصد آزمون دانکن قادر اختلاف معنی‌دار می‌باشند.

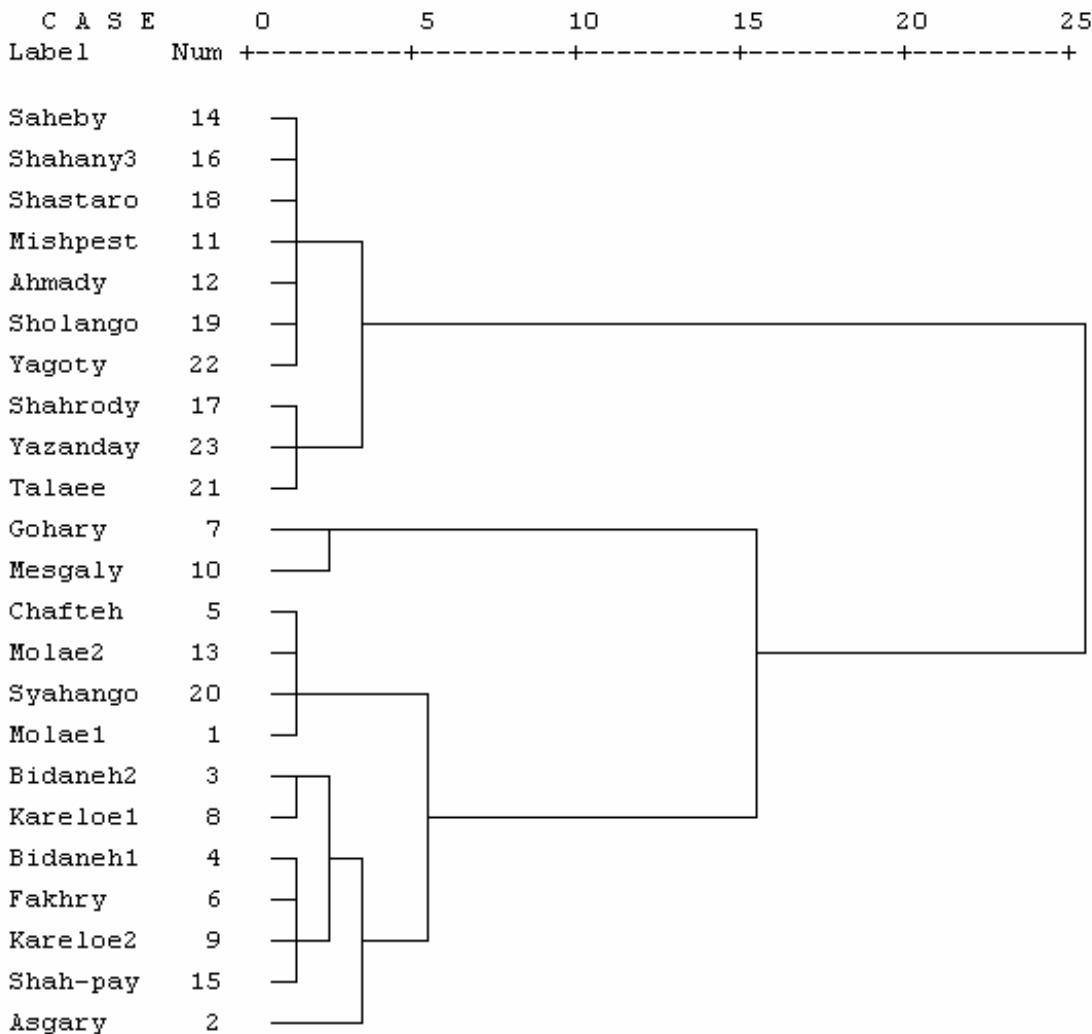
سیاه انگور، شاهروندی، عسکری، گوهری، فخری،
شاهانی پیکانی و بیدانه با همدیگر اختلاف معنی-
دار نشان نداده و در گروه کلاس A قرار گرفتند.
سایر ارقام در گروههای دیگر قرار گرفته و پایین-
تر از گروه اول بودند.

سایر صفات اندازه‌گیری شده به علت
ناپارامتری بودن فقط در تجزیه کلاستر همرا با
صفات فوق جهت گروه بندی ارقام استفاده شدند
تا از میان ارقام مورد مطالعه، ارقام متحمل به
خشکی از نظر مرغولوژیک شناسایی گردد. پس از
انجام تجزیه کلاستر، ۴ گروه بدست آمد (نمودار
۱).

همانطوریکه در جداول مقایسه میانگین‌ها و
نمودار تجزیه کلاستر صفات مورد بررسی دیده
می‌شود، تعدادی از ارقام در اکثر صفات در گروه-
های برتر قرار دارند. این ارقام با در نظر گرفتن
نتایج تجزیه کلاستر (گروه ۳) شامل چفته، سیاه
انگور و ملایی قرمز می‌باشند.

در تجزیه واریانس داده‌های مربوط به صفت
متوسط سطح برگ نیز بین ارقام تنوع زیادی
مشاهده شد و اختلافات در سطح ۱٪ معنی‌دار بود
(جدول ۱). پس از مقایسه میانگین‌های ارقام
صفت مذکور، ۹ گروه بدست آمد (جدول ۲). با
توجه به اینکه متوسط سطح برگ با میزان تحمل
به تنش خشکی رابطه معکوس دارد لذا ارقام
ملایی، شاهروندی، چفته، سیاه انگور، شست
عروس، صاحبی، میش پستان، شاهانی، یزندایی و
طلایی در کلاس A قرار گرفته و نسبت به سایر
ارقام از متوسط سطح برگ پایین‌تری برخوردار
بودند.

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌های
صفت ضخامت برگ ارقام نشان دهنده اختلاف
معنی‌دار بین ارقام در سطح ۵٪ بود (جدول ۱). در
مقایسه میانگین‌های این صفت ۴ گروه بدست
آمد (جدول ۲). با توجه به اینکه صفت ضخامت
برگ با تحمل تنش خشکی رابطه مستقیم دارد، لذا
ارقام چفته، ملایی، کره‌لویی، شل انگور، صاحبی،

نمودار ۱- دندروگرام حاصل از گروه‌بندی ارقام انگور استان قزوین بر اساس صفات مرتبط با تحمل به تنفس خشکی.

ب) مرحله دوم آزمایش (اعمال تنفس خشکی)

گرفت. آبیاری تا آخر خرداد و تیر ماه با هم دیگر اختلاف معنی دار داشته و در طبقه بعدی قرار گرفتند. میزان ماده خشک تولید شده در آبیاری تا آخر مرداد ماه بیشترین مقدار بوده و با سایر سطوح تیماری اختلاف معنی دار نشان داده و برتر از بقیه بود (نمودار ۲). در مقایسه میانگین ماده خشک ارقام دو گروه به دست آمد که رقم ملایسی

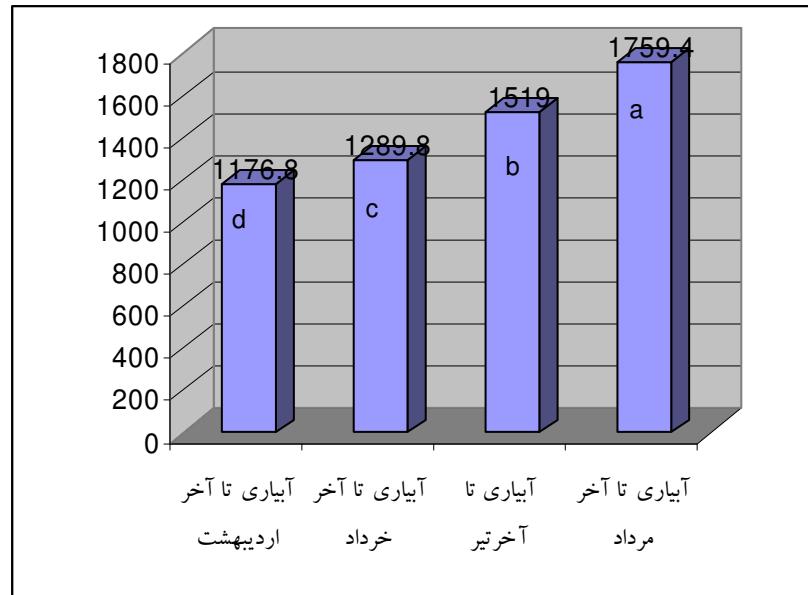
در تجزیه واریانس اثر زمان های قطع آبیاری و اعمال تنفس خشکی و نوع رقم در تولید ماده خشک، مقادیر آزمون F برای هر دو فاکتور بترتیب در $\alpha=0.1$ و $\alpha=0.05$ معنی دار بود (جدول ۳). در مقایسه میانگین های تنفس های مختلف، آبیاری تا آخر اردیبهشت حداقل ماده خشک را تولید نمود که به طور مستقل در یک گروه قرار

ارقام برتر بوده و در کلاس A قرار گرفت
(نمودار^۳).

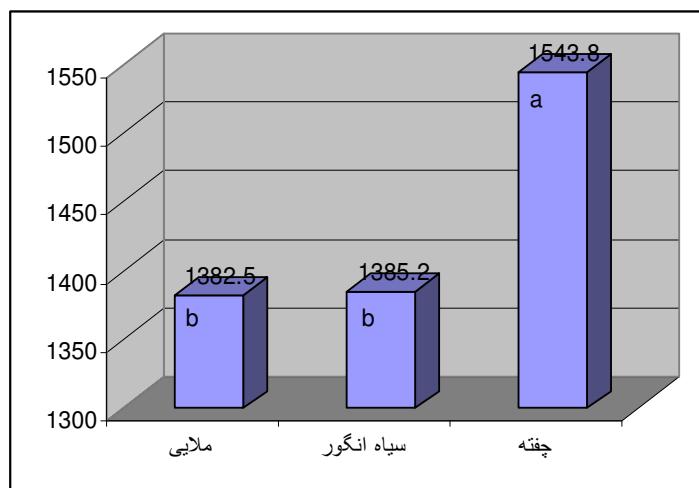
و سیاه انگور با همدیگر در یک گروه و در کلاس B قرار گرفته در حالیکه رقم چفته نسبت به سایر

جدول ۳: تجزیه واریانس داده‌های مربوط به ماده خشک.

F	میانگین مربuat	درجه آزادی	مجموع مربuat	منبع تغییر
۱/۵۸۲ ^{ns}	۴۵۲۴/۴۷۶	۳	۱۳۵۷۳/۴۲۷	تکرار
۲۵/۱۹۶**	۷۲۰۸۰/۲۳۶	۲	۱۴۴۱۶۰/۴۷۱	رقم (A)
۲۷۳/۰۸۱**	۷۸۱۲۰۹/۱۹۱	۳	۲۳۴۳۶۲۷/۵۷۳	تنش خشکی (B)
۰/۶۹۱ ^{ns}	۱۹۷۶/۲۸۱	۶	۱۱۸۵۷/۶۸۵	A×B
	۲۸۶۰/۷۲۳	۳۳	۹۴۴۰۳/۹۴۸	خطا
		۴۷	۱۰۳۴۵۵۱۳۶/۱۲۵	کل

نمودار ۲- مقایسه میانگین ماده خشک تولید شده در تنشهای مختلف خشکی .

نمودار ۳- مقایسه میانگین ماده خشک تولید شده پس از تنش خشکی در ارقام انتخاب شده در مرحله اول آزمایش.

(۴) که بیانگر توان بالاتر این رقم در تحمل تنش خشکی می‌باشد.

در بررسی مقادیر S برای سه رقم فوق، رقم چفته دارای پایین‌ترین شاخص حساسیت بوده (جدول ۴).

جدول ۴: مقادیر شاخص حساسیت به تنش (S) در تیمارهای مختلف تنش خشکی.

ردیف	رقم	آبیاری تا آخر اردیبهشت	آبیاری تا آخر خرداد	آبیاری تا آخر تیر	میانگین
۱	سیاه انگور	۱/۰۱	۱/۰۳	۱/۰۱۴	۱/۰۰۹
۲	ملابی	۱/۲۴	۱/۰۳	۱/۲۲	۱/۱۶۳
۳	چفته	۰/۹۷	۰/۸۳	۰/۸۷	۰/۸۶

برآیند مجموعه‌ای از صفات را در نظر گرفت. به همین دلیل از تجزیه کلاستر جهت سهولت در تصمیم‌گیری و انتخاب ارقام متتحمل به تنش خشکی استفاده گردید که در مقالات سایر محققین مشاهده نشد. از نقاط قوت دیگر این تحقیق استفاده از شاخص حساسیت به تنش بود که به علت کاربرد مشکل آن در گیاهان باعی کمتر توسط سایر محققین مورد استفاده قرار گرفته است. کاربرد این تکنیک باعث معرفی یک رقم متتحمل به تنش خشکی از نظر اکثر صفات شده است در حالیکه در تحقیقات سایر محققین فقط از یک صفت استفاده شده است. نتایج

همانطوریکه در قسمتهای قبل اشاره شد محققین اصلاح نبات از صفات مختلفی برای غربال و انتخاب ارقام جهت تحمل به تنش خشکی استفاده می‌کنند که هرکدام از این صفات از یک بعد خاصی ارقام را مورد ارزیابی قرار می‌دهندکه به هدف تحقیق بستگی خواهد داشت. این مورد در نتایج پانی (۲۰۰۰)، پلگرینسو و همکاران (۲۰۰۵) و پاتاکاک و همکاران (۱۹۷۷) نیز مشاهده شد. از طرف دیگر تحمل به تنش خشکی در گیاهان بستگی به مجموعه‌ای از صفات دارد که با تحمل به تنش خشکی ارتباط مستقیم یا غیر مستقیم دارد. لذا در انتخاب ارقام متتحمل به تنش باید

کوتیکول برگ ضخیم، ظرفیت نسبی آب برگ بالا و نیروی کشنده‌گی قوی ریشه می‌باشد.

پیشنهادات

انگور رقم چفته به عنوان پایه متحمل به تنش خشکی جهت پیوند ارقام تجاری و یا جهت کشت مستقیم به عنوان یک رقم در مناطقی از استان که دارای کمبود آب آبیاری می‌باشد، توصیه می‌گردد.

حاصل از تجزیه و تحلیل صفات اندازه‌گیری شده در مرحله اول آزمایش از یک طرف و یافته‌های منتج از اعمال تنش خشکی در مرحله دوم آزمایش حاکی از آنست که رقم چفته نسبت به سایر ارقام از نظر تحمل تنش خشکی برتر می‌باشند. این رقم در مقایسه با سایر ارقام انگور موجود در استان قزوین دارای

منابع:

عبدالمیشانی، س و ع. شاه نجات بوشهری. ۱۳۷۶. اصلاح نباتات تکمیلی. جلد اول. انتشارات نشر دانشگاهی.
تهران. صفحات ۲۰۵-۲۰۷.

- Barabal, C. K. 1990. Diagnosis of heat and cold resistance grape varieties from the bioelectrical reactions of the leaves. *Fiziologiya - Biokhimiya*, 22(2): 170 -174.
- During, H. 1984. Evidence for osmotice adjustment to drought grapevine (*vitis vinifera*), *vitis*, 23 9(1): 1-10.
- Meriaux, S. H. and. Rutten. P 1981. The effects of drought in grapevine , *Agronomy*, 1(5): 375 -381.
- Nevry, A. A. 1989. Photosynthesis in some grape varieties under different moisture regimes, *Izvistiy - Akademi*, 2(11): 26-30.
- Patakas, A., S. B. Noit, and, Stavrakas. D.1997. Adaptation of leaves of *vitis vinifera* to seasoned drought as affected by leaf age, *vitis*, 36(1): 11 –14.
- Pellegrino, E. T. Lebonw, W. Simonneau, and J.Wery, 2005. Towards a simple indicator of water stress in grapevine (*Vitis vinifera L.*) based on the differential sensitivities of vegetative growth components. *Australian Journal of Grape and Wine Research*, 11: 306-315.
- Poni, S. 2000. Grapevine sensitivity to water stress (*Vitis vinifera L.*) *Plant physiology*, 47(4): 37-42.
- Ricciar, D. H., G. Fanizza, and C.Baghulo, 1989. Response of selected table grape cultivars to canopy temperature under water stress and no stress conditions, *Horticulture Sci*, 3(3): 102 – 105.
- Schultz, H. and M. Matthews, 1988. Vegetative growth distribution during water deficits in *Vitis vinifera L.* *Australian Journal of Plant Physiology*, 15(5): 641 – 656.
- Zyl, J.V., W. Weber and Z. J. Van. 1981. The effect of various supplementary irrigation treatments on plant and soil moisture, *South African Journal for Ecology and viticulture*, 2(2): 83- 99.

Evaluation Of Drought Stress Tolerance of Grape Varieties (*Vitis vinifera*) In Qazvin Province

Vally A. Rassoulli³

Abstract:

Evaluation and using of grapevine with high tolerance to the drought stress is one of the most important aims in grape breeding programs in Qazvin province. Indirect selection of drought tolerance of grape varieties was carried out based on morphological characteristics and cultivars with better characteristics to the drought stress tolerance were identified and selected. For this aim, a design in RCBD, with 4 replications in grape cultivars of Qazvin province were done. Characteristics, that they were studied, were: of RWC, leaf diameter, leaf area index, leaf hair and ripening time. analysis of data showed that Chafteh, Molae and Syahangoor were morphologically drought tolerance. Then from those genotypes cutting were obtained and planted in nursery for 2 years. Plants were planted in experimental field in RCBD. In the other year those genotypes treated with 4 drought stress treatment. Drought stress treatments were irrigation to end of May, June, July and August. Data from this stage were analyzed with SPSS software and sensitivity index to the drought stress were calculated. Chafteh was known as the best tolerable genotype to the drought stress in Qazvin province.

Key words: *Grape Genotype, Environmental Stress, Irrigation, Indirect Selection, Morphological Selection, Susceptibility Index*

³ Qazvin Agricultural and Natural Resources Research Center